

Елисавета Багряна
Дворец Монсениго

Потъват в тихите води основите, от влагата зелени,
и маршът на годините е мраморните стъпала изтрил,
но името му ще пребъде – сплетено със името на гения,
тук някога живял и страдал, и се веселил.

Отеквали и глъхнели неравните му стъпки, отразени
във тези зали мраморни, окичени по стар ломбардски стил,
и привечер на тесния балкон белеел с гордо примирение,
към север устремен, изваяният му профил.

А долу са минавали една след друга черните гондоли
и често се повдигал крайчеца на златотканните реси
и бяла лилийна ръка проблясвала заголена,

и не една венецианка със златистоогненни коси,
прекрасна, мамела към приказната нощ загадъчния лорд,
изгнанника, разочарования Чайлд Харолд.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11738>]